

ZBORNIK UČENIČKIH RADOVA



...iz doline suza u Vječnu Domovinu...

OŠ Jesenice

Dugi Rat, studeni 2022.

Još jedna zbirka učeničkih radova nastalih u kasnu jesen 2022. sprema se krenuti s našim osmašima 11. travnja 2024. na Trpinjsku cestu, u Župu sv. Josipa Radnika i Gospe Fatimske gdje se čuvaju sve dosadašnje. Zastat ćemo jednom u toj župi i prebrojiti ih tražeći odgovor je li ova zbirka jedanaesta, dvanaesta, trinaesta po redu koja putuje u Vukovar.

Ove godine održane su svečane priredbe u našoj školi, u svakoj smjeni, a u dogovoru s općinom predstavnici razreda u smjeni A sastali su se pored glavne magistrale s vatrogascima i mještanima te se s upaljenim svijećama zajedno uputili do spomenika poginulim i nestalim braniteljima.

Na Trgu svetog Josipa, pred istoimenom crkvom, dano je održenje.

U kino dvorani uslijedilo je svjedočanstvo braće Miljak, uglavnom za mještane i župljane. U dijelu programa sudjelovalo je dvoje učenika naše škole, Rebeka Dujčić i Noa Šaban koji su izveli glazbeni recital o Jean Michel Nicolieru.

Ovogodišnju zbirku likovnih i literarnih radova učenika OŠ *Jesenice* posvećujemo Josipu Sebelediju, Vukovarcu i branitelju, koji je zajedno s ostalima, doprinio stvaranju ove zbirke, a 2023. shrvan bolima, preselio iz ove doline suza, vjerujemo, u jednu Vječnu Domovinu. Tijekom gostovanja brojnih svjedoka Domovinskoga rata, Josip se uvijek rado odazivao za izradu našeg prigodnog plakata, baš kao što se odazvao i onda, ranih devedesetih. Nikada za svoj rad nije tražio naknadu.

Obilježavajući Tjedan sjećanja 2022. odlučili smo se na jedno inovativno svjedočenje kroz likovno stvaralaštvo onih koji su branili Boje Domovine. Pozvali smo branitelje koji su ujedno i članovi Poljičke likovne udruge *Krug*. Neki među njima su i glazbenici i pjesnici: Ivo Rakuljić, Ivica Nemčić, Josip Sebeledi i Goran Mladin. Rakuljić, Nemčić i Sebeledi su održali likovne radionice, a Mladin je interpretirao duhovno-domovinske pjesme, primjerice *Prijatelji kako ste mi danas*.

Još uvijek u njima ima odjeka za mlade, za djecu pa su rekli: „Da!“, onda i danas, odazvavši se na poziv za vođenje kreativnih i stvaralačkih radionica s učenicima OŠ *Jesenice*.

Ova je zbirka škrinja umjetničkih radova naših učenika i branitelja umjetnika. Ponosimo se njihovim literarnim i likovnih ostvarajima. Slika s naslovnice imena *Suosjećaj* rad je Kaje Kadić, učenice VIII. razreda. Njezin je rad pobijedio na natječaju 12. Susreta hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić” te je objavljen u zborniku *Dom u srcu mom* (Križevci, travanj 2023.).

Zahvaljujemo na uredništvu i lekturi učiteljicama Branki Gojsalić Jerčić i Maji Ćurković.

Vjeroučiteljica, Darija Mladin



Radovi od gline nastali na satovima Vjeronauka; radionicu vodili Milena i Josip Sebeledi s učenicima VII.a i VIII.b razreda



Radovi branitelja umjetnika Ivice Nemčića i Ive Rakuljića
(s lijeva na desno)



Ivica Nemčić (akril);
rad nastao na satu VIII. a
(lijevo)

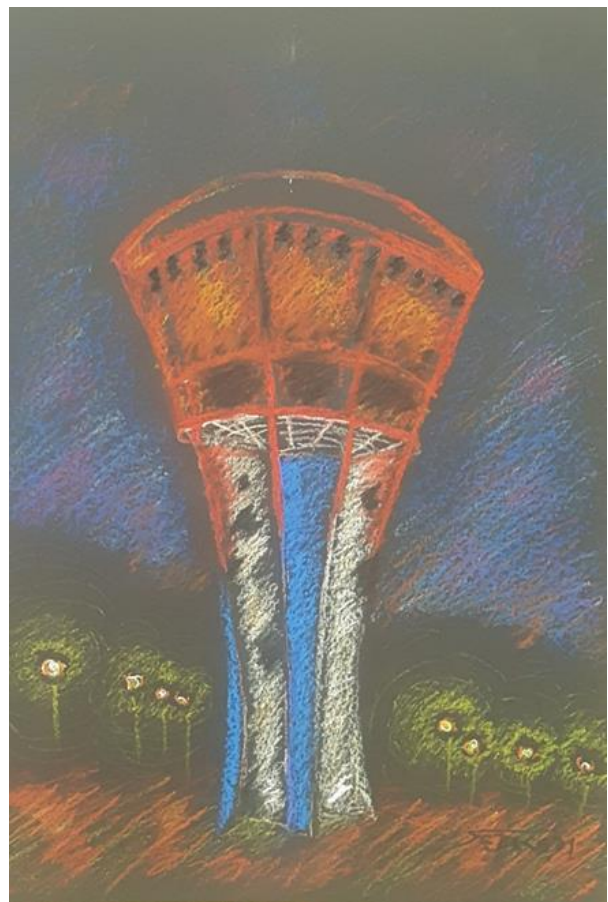
Ivo Rakuljić (gvaš);
rad dovršen na satu druženja
učenika s braniteljima -
umjetnicima
(desno)





Ivo Rakuljić,
Svjetlo vodotornja
 Dugi Rat, studeni 2022. g.
 (lijevo)

Josip Sebeledi,
Vukovarska svjetla (pastel)
 studeni 2022. g.
 (desno)





Josip Sebeledi,

Panorama grada Vukovara

(rad nastao na satu VII.c razreda, studeni 2022.g.)



Radionica

Josip Sebeledi i Ivo Rakuljić s učenicima VII.c razreda



Radionica

Josip Sebeledi i učenici VII.a razreda



Radionica

Ivica Nemčić i učenici VII.b razreda

Bila jednom jedna majka...

Bila jednom jedna majka,

Imala je sina četiri jaka.

Niko, Ivo, Mijo i Mato

činili su to, sokolova jato.

Živjeli su u gradu heroja,

gradu Vukovaru bili su potpora.

Agresori jednog dana ga okružili,

a braća hrabra junački ga branila.

Vukovarska majka hrabrost

primala je, nažalost, tužne vijesti.

Jedan po jedan, junački su pali

i živote za našu slobodu dali.

Vijori se sada hrvatska zastava,

dobila se država slobodna, junačka.

Hrabra majka četiri je sina dala

da zastava nikad ne bi pala.

Ira Mimica, VIII.b

Bol u bolu

Bol može biti samo trenutačan osjećaj, međutim, za mnoge je bol stalna, možda povremeno nestane. Bol se može uzrokovati na razne načine. Mnogi se mogu složiti da se fizička bol u većini slučajeva lakše može prevladati, netko će reći da čak manje “boli” od duševne i puno ju je, kažu, jednostavnije liječiti.

Jedan od primjera teške i neprolazne duševne boli je i bol srca “Majke Hrabrosti”. Kata Šoljić majka je četiriju vukovarskih sokolova kojima je rat pokosio krila. Progonstvo i neimaština pratili su Katu za vrijeme Domovinskog rata. Trebalo se suočiti i s duševnom boli, onom najtežom, gubitkom svojih najmilijih. Njezina četiri sina svoj su život dali Domovini, a sam pojam “Bol u Bolu” potrebno je doživjeti. Ona ga je doživjela i postala njegovim istinskim svjedokom. Kata je u neizvjesnosti iščekivala vijest o svojim sinovima. U vrijeme pada Grada našla se u izbjeglištvu u Bolu na Braču. Ne znamo je li život uistinu tek slučajnošću doveo Majku s boli u Bol, ali sigurno je da je ćutila odvojenost od svojih najmilijih. Svi preostali živući iz iste obitelji bili su negdje drugdje raštrkani po Hrvatskoj. Zato film koji smo odgledali, nije samo proizvod ljudske mašte, isječak je to iz života i da naslutiti veličinu čovjeka i vjere.

Nedavno sam posjetila Vukovar, a i moja baka živi u blizini Grada. Znao što sam doživjela stojeći ispod vodotornja - Katinu bol, ali i sreću kada sam ugledala kako za sve branitelje, stradale i nestale i dan danas na vodotornju vijori hrvatska zastava.

...vrijeme ide, Vukovar još uvijek čuva nezacijeljene rane, znajte da i danas one u srcima mnogih prokrvare...

Iva Vrkić, VIII.b

Crvena, bijela, plava

CRVENA

BIJELA

PLAVA

Tri su najljepše boje

Jer su to boje

Domovine moje.

Crvena je za krv

Ranjenih i mrtvih

Vojnika,

Evo, sada gledaju

Naš ponosan narod,

A on za njih moli.

Bijela je za sreću

I odanost domovini.

Jednom su udarili i,

Evo, dobili su svoje.

Lako je mislili su,

Al' ne damo svoje boje

Plava je za more

Lijepo, čisto, bistro,

A branitelji naši
Vukli su ga iz crnila rata,
A ono im je do neba, jednako plavog, zahvalno.

Ma makar ne znao pušku u ruke primiti,
I makar ne znao kako pucati,
Za boje naše
Ja ću se boriti.

Toni Vitaić, VI.b



Nepoznati autor

Četiri sokola moja

Četiri sokola moja
poletjela su k nebu sada.
Odavno ih već nema.
Odavno je moje srce u sjeni,
punoj hlada.

Četiri sokola moja
žrtvovala su svoje živote.
Hrabra četiri moja sina,
Puna ljubavi i dobrote.
Četiri sokola moja
željela sam vidjeti rada.
Puna suza bila su,
Oka moja dva, od tada.

Četiri sokola moja
voljela su Domovinu.
Pazili su je i branili,
poštovali Djedovinu.

Četiri sokola moja
odustajat nisu znali.
S nadom odlučno su kročili,
mnogo toga danas nam dali.

Sinovima mojim zahvalna sam
što su zaštitili moj dom.
Kao majci žao mi je što nisu tu.
Željela bih da su još jednom sa mnom,
no znam da ih dragi Bog štiti,
zato mi nije teško mirna i hrabra biti.

Marija Delić VIII.b



Nikolina Čorić, VIII.b

Svijeća gori

Ovoga dana upalit ću svijeću
za grad koji nikad zaboravit neću.

Vukovar grad heroja stoji
i nitko ga se više ne boji.

Njegovu patnju, bol i suze
ne smije dozvoliti da ih zaborav uzme.

Živi vječno, herojski grade,
ima da svatko za te znade.

Tina Gashi, VII.a



Špiro Rakuljić, VII.c

Pjesma o slobodi

O, Hrvatska domovino moja,
tebi zahvaljujem
za sve što si mi dala
da napredujem.

O, Hrvatska domovino moja,
slobodu si nam dala.
Kada su padale bombe,
nisi se bojala.

O, Hrvatska domovino moja,
sve si prošla ti.
A jedino što mogu ja,
za tebe je moliti.

O, Hrvatska domovino moja,
lijepa li si ti.
Crvena, bijela i plava boja
za tebe ćemo se boriti.

Roko Rakuljić, VIII.c

Grad Heroj

Vukovare dragi, primjer ti daješ,
pokazao si mnogima
kako se ne predaješ.

87 dana držao si se sam,
a oni koji su te napali,
trebali bi osjećati sram.

Naši branitelji spasili su sve nas,
zbog njih mogu ponosno govoriti
svojim jednim i jedinim jezikom hrvatskim.

Marino Lozić, VI.a



David Ćurković, VII.b



Stela Ercegović, VI.b

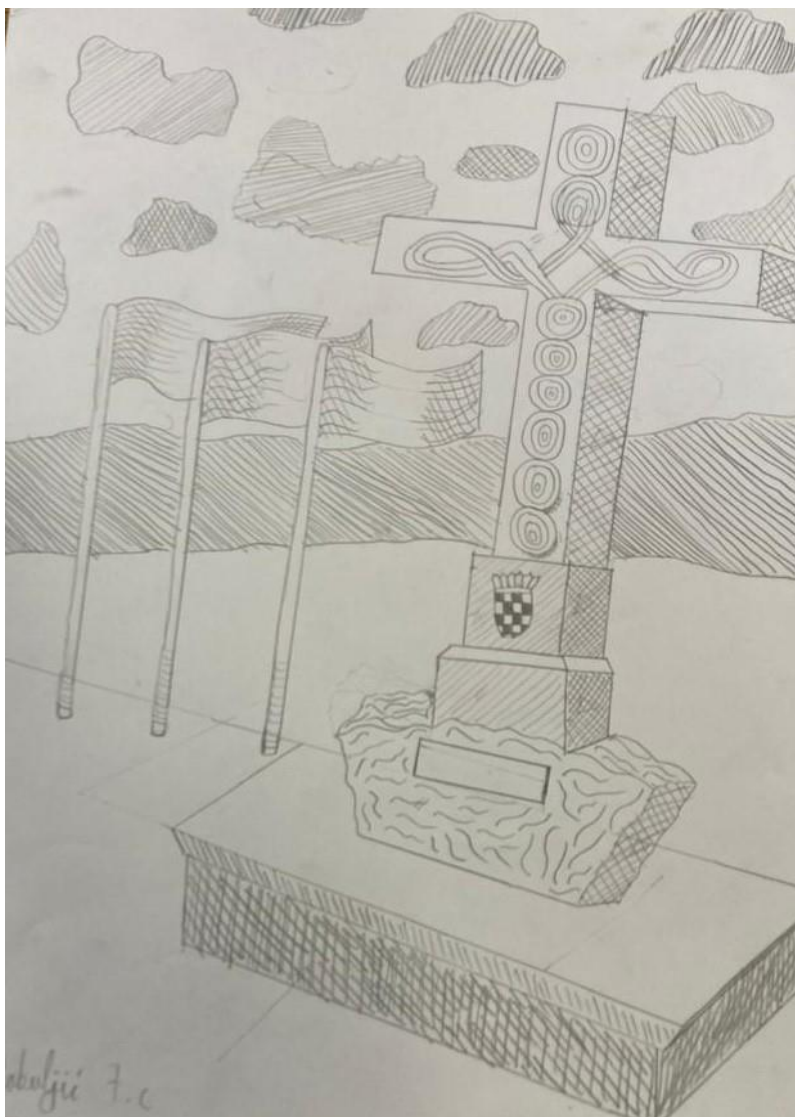
Gdje su sinovi moji?

Jedna majka izgubi sina dva,
Uplakana moli Boga
da joj vrati sinove njene.

Nestali su,
nema im traga,
Bože, kaži gdje su sada.

Zato i mi kao ljudi dobri,
kleknimo ponizno
da se sinovi vrate doma majci.

Ela Murat, VIII.c



Špiro Rakuljić, VII.c

**Na braniku Domovine moje
(Domovina)**

Do zadnje kapi krvi
Ostajemo uz Domovinu našu.
Mnogi gradovi srušeni, domovi spaljeni,
Ovdje su mnogi za našu slobodu živote dali.
Vukovar vjeran ostaje,
Iz pepela se uzdiže,
Na nove temelje staje,
Ali uspomene ne umiru, urezane žive.

Marko Gašić, VIII.b



Bruna Raos VI.a

Grobovi su još uvijek prazni

Prošlo je 30 godina od zadnjih pozdrava sinova sa svojim obiteljima. Svi su oni dobrovoljno odlazili u vojsku kako bi obranili svoju domovinu. S kunicom u rukama i velikim domoljubljem hrabro su koračali u obranu svoje domovine. Iako su znali da vjerojatno više nikada neće vidjeti svoje obitelji, želja za samostalnošću bila je veća. Od mladića od svega 16 godina do starijih ljudi – svi su odlazili.

Danas, samo su nekima nađena tijela. Za velikim brojem još se traga. Teško je samo zamisliti da obitelji ne znaju gdje su kosti njihovih sinova. Grobovi su još uvijek prazni. Iz dana u dan svi se mole i nadaju da će se njihovi sinovi pronaći i da će se moći po posljednji put oprostiti s njima, otpratiti ih do posljednjeg susreta u Kraljevstvu Nebeskom.

Lana Vuković, VIII.a

Grad koji je tražio malo

Vukovar je hrvatski grad, grad tuge i sreće.

Grad koji je preživio nemoguće.

Grad za primjer kako ne treba u životu olako odustati.

Bombe i granate trpio je, rane primao, metkom uzvraćao.

Grad je to koji danas svoju povijest slavi.

Bio je glavna meta, ali danas slavljen kao pobjednik.

Do zadnjeg se metka borio i zadnju kap krvi prolio.

Tražio malo, a dobio puno.

Naš hrvatski pobjednički grad Vukovar.

Grad patnje i smrti, boli i mučenja, nije se duhom nikada predao.

Franko Bezmalinović, VI.b



Nepoznati autor



Nepoznati autor



Nepoznati autor

Hrabrost je moliti za neprijatelje

Hrabrost nije samo predvladati neki strah ili napraviti nešto čega se drugi boje. Hrabrost je i moliti za neprijatelje. Moliti za njihove grijehe i zla što su napravili nama i našoj državi. Nije jednostavno pomoliti se za nekoga tko nam je uništio sreću i srušio državu. Naučimo opraštati, ali ne zaboravljati.

Bepo Zečić, VI.a

Grad

Vukovar, jedan od gradova tih
što od mladih zaslužuje stih.

Vukovar je grad za kojeg se zna i moli,
sve njegove branitelje se voli.

On je simbol snage i patnje,
on je simbol toga doba ratnog.

Sve što se tu dogodilo
jasno se ne zna,
ali je istina sigurna
da se bitka užasna vodila,
da se ljubav u srcima nikada nije izgubila.

Rino Tomić, VI.b

Hrabrost je ne mrziti

Hrabrost je ne mrziti nekoga tko ti je učinio nažao, tko te povrijedio ili tko je uništio nešto tvoje.

Hrabrost je ne mrziti onoga tko je tvoju domovinu skršio do temelja. Teško je to zamisliti, ali mrziti nije rješenje.

Ne odlučujemo mi, tu smo da volimo svoje i poštujemo tuđe, učimo se i nadopunjavamo zajedno, imamo svoj ponos i toplinu u duši.

Mržnja ne može ništa dobra donijeti, samo nas odvlači u još gori ponor.

Poštovati čak i one koji tebe ne vole zove se hrabrost. Na tebi je sve.

Ruža Puljić, VIII.a

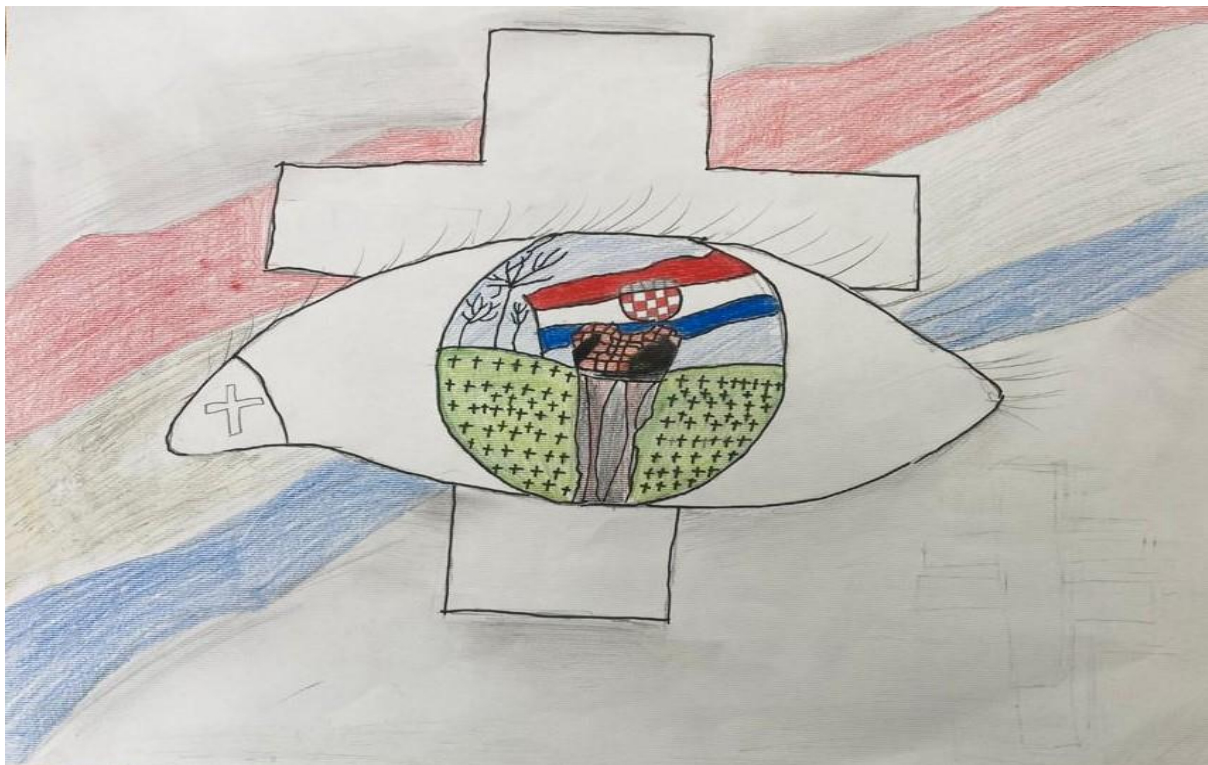


Nepoznati autor

Hrabrost je ne mrziti

Biti hrabar ne znači samo imati mogućnost pristupa nečemu „težem“, već moliti i voljeti sve ljude pa čak i one koji nam možda nisu srcu bliski. Ljubav je zapravo uzrok hrabrosti jer voljeti nam daje snagu i put prema hrabrosti. Učimo se opraštati, moliti i ne biti okrutni prema neprijatelju. Učimo se kako pomoći onome koji nas možda i ne želi pogledati u oči. Promijenimo svoju „hrabrost mržnje“ i preoblikujmo je u onu jedinu ispravnu hrabrost. Hrabrost ljubavi. Pokažimo drugima da je hrabrost ta koja nas vodi k molitvi za naše najmilije, ali i molitvi za one koje smatramo neprijateljima. Već smo naučili da ako mrzimo i vrijeđamo, „izjedamo“ sami sebe. To bi značilo da ne zrcalimo sliku Božju unutar sebe, već da smo ju iskrivili. Zato budimo ljudi i ne dozvolimo izgubiti pravu hrabrost - ljubimo bližnjega pa makar on bio naš neprijatelj!

Lorena Lozić, VIII.a



Iva Vrkić, VIII.b

Hvala Vam od srca, branitelji naši

Naši su nam branitelji darovali budućnost i slobodu. Žrtvovali su svoje živote za nas. Zahvalnost treba rasti do neba. Bog ih nije napustio, cijelo to vrijeme bio je uz njih, a oni su to i osjećali. Postoje dani posvećeni njima u čast. Siguran sam da oni zaslužuju više od toga. Hrabrost branitelja se ne prodaje ni kupuje, kao ni ljubav. Oni su zaslužili svoje mjesto u Božjem Kraljevstvu gdje nastavljaju molitvu za nas. Hvala vam od srca branitelji naši!

Zoran Miljak, VI.b



Ivan Pocrnjić, VIII.b



Josip Baraban, VIII.b

Hrabrost je opraštati

Često smo u životu ,kad nas netko povrijedi ili nam zlo učini, željni osvete. Ne baš one krvoločne, ali nekako se nadamo da će se toj osobi dogoditi nešto loše kako bi doživjela taj isti osjećaj. Tako razmišlja većina nas.

Čega se bojimo, koliko smo zli da se nadamo lošim stvarima? Zbog čega to radimo? Pravi čovjek i prava snaga u nama otkriva se upravo u takvim situacijama, situacijama kada trebamo oprostiti. Svima je teško zaboraviti, no istinski smo ljudi kada opraštamo. Mi smo junaci jer nam je za oprost potrebna hrabrost. Hrabrost da prijeđemo preko svega što nam je učinjeno, za toliko prolivene krvi, žrtava koje je donio Domovinski rat. Potrebna nam je hrabrost da pred drugim ljudima, koji ne razmišljaju kao i mi, to kažemo. Često doživljavamo negativne poglede i komentare drugih ljudi. No, ne bismo se trebali osvrtnuti na tuđe poglede, već raditi ono što nam naše srce govori, i ponašati se kao kršćani. Kršćanin će uvijek naći snage i oprostiti koliko god to teško bilo. Trebamo skupljati snagu i hrabrost za oprost i naposljetku moliti za neprijatelje. Koliko god nas mrzili, ne prihvaćali, pozvani smo na taj čin, čin oprosta. Učinimo to za onog koji nam je pokazao snagu oprosta, za našeg Učitelja opraštanja.

Pronađimo unutarnju snagu i duh za oprost. Jer Bog sve vidi i bit ćemo nagrađeni, a naposljetku, oprostiti znači biti hrabar.

Marta Skopljak, VIII.b

Vukovar

Naš grad zvan Vukovar,
obavijen suzama,
opkoljen tugom,
ranjen je bio.

Nije lako bilo,
branitelji stali,
snage i srca udružili,
podigli ga, uzdigli ga!

Junaci dali sve od sebe,
ali ipak, najgore je
kad majka ostane bez bebe.

Branitelji ranjeni,
Vukovar obranili.

Svaku večer kažem im: „Hvala!“
zbog djece koja su danas ponosna i slavna.

Leon Marko Kovačević, VII.a

Ima oblik ptice i zmaja

Moja domovina je jaka i prava,
ima oblik ptice i zmaja.

Dosta je boli ona u ratu dobila,
ali se brzo i oporavila.

Oporavila se zbog pomoći Boga
i duša Vukovara.

Nije to sve od moje domovine,
rese je mnoge ljepote:
bjelina planina, bistrina rijeka i plavetnilo neba
uz naše Jadransko more.

Što mi preostaje
nego moliti za svoju Domovinu i
naš ponosni grad
Vukovar.

Filip Petrina, VII.a

Majka hrabrost

Majka Hrabrost
na ovaj svijet donijela je
četiri sina i dvije kćeri.
Sve sinove i zeta Domovina je uzela.
Nije htjela Kata da idu svi,
slutila je...
No, netko je morao...i oni su otišli.
Dok je Grad padao i dok su njeni sinovi umirali,
ona je krunicu u ruci molila.
S pravom Kata nosi ime
Majka Hrabrost.

Nikola Petrić, VII.c



Ivan Kalebić, VIII.b

Majka Hrabrost

Majka Hrabrost, poznatija kao Kata Šoljić, u svom životu prebrodila je mnoge poteškoće i suočila se sa smrću svojih četvero sinova. To je žena koja je iz svakog problema i iza svakog gubitka izašla sve jača i vjernija Bogu. Žena koja je, i kad joj je bilo najteže, držala krunicu u ruci i nije odustajala, već je svakim danom sve više molila. Žena koja je vjerovala da će se sve završiti i da će ljudi koji su ubili njene sinove biti kažnjeni od Boga. Zahvaljujemo Majci Hrabrost što nas je naučila da je vjera u Boga jača i da se nikada ne treba prestati nadati.

Antonia Tafra, VII.c

Katina krunica

Tajno oružje Kate Šoljić bila je krunica. Molitva joj je pomogla da prebrodi teška vremena. Trpjela je veliku bol u Domovinskom ratu, izgubila je svojih četvero sinova, dvoje braće, zeta. Uz pomoć krunice došla je do slobode svoje duše. Prolazila je kroz tamu i došla do svjetla uz pomoć Boga. I danas Nebo na zemlju spušta njen glas:

„ Djeco, u Boga se uzdajte!“

Ela Kraljević, VII.c

Gdje su sinovi moji?

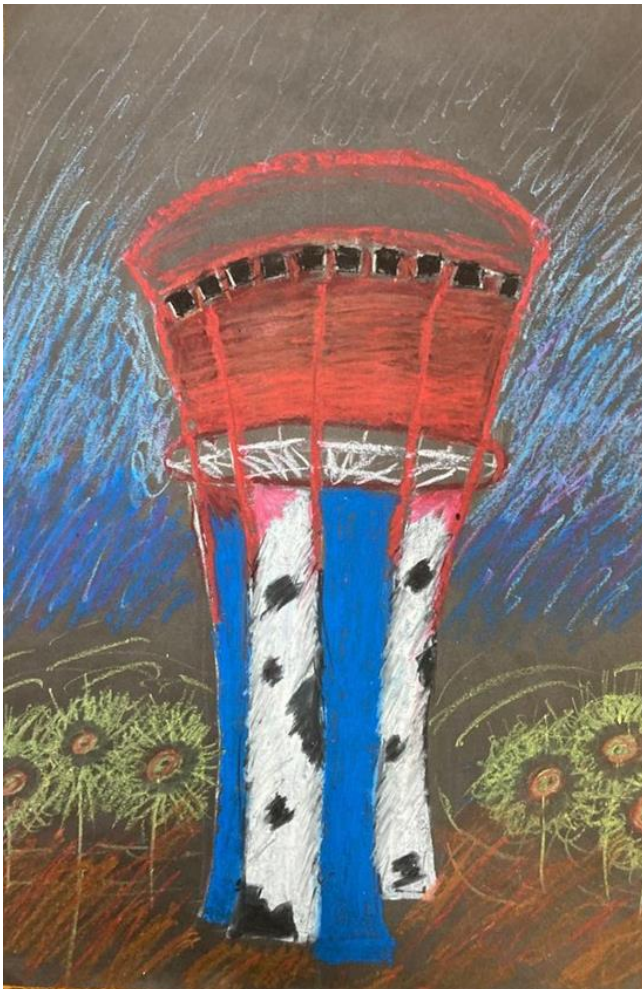
Svaka se majka tijekom borbe za Vukovar zapitkivala: „Gdje su sinovi moji, gdje su sada?“

Ona ne zna jesu li živi ili možda ranjeni na nekoj beskrajnoj ravnici, ali majka za svoje sinove moli da joj se vrate u zagrljaj.

Majka za jednog sina ima u tom trenutku tisuću pitanja: „Gdje je?, Je li živ?, Ima li što jesti? Je li ranjen? Hoće li se vratiti kući?“ Odgovora, nažalost, nema...

Borili su se za svoj grad Vukovar, branili svoju obitelj, unosili mir u domove. Sve majke moraju biti ponosne na njihovu hrabrost i borbenost.

Lucija Ribičić, VIII.c



Nina Lozić, VII.c

Majka Hrabrost

Bila jednom jedna majka. Njeno ime je Kata Šoljić. Njezin je život bio jako težak. U Drugom svjetskom ratu izgubila je četiri brata. No, to joj nije bio najveći gubitak u životu. Imala je četiri sina: Niku, Ivu, Miju i Matu, uz njih je imala i dvije kćeri. Kad je nastupio Domovinski rat, njezini su sinovi i zet otišli braniti domovinu. Nažalost, svi su poginuli. To su bila jako teška vremena za nju, a spas je našla u krunici. Nikad nije odustajala i uvijek se borila uz Božju pomoć.

Marin Rakuljić, VII.c

Majka Hrabrost

Majka je hrabra
svoja četiri sina
u rat pustila.
Ne može svaka majka
u rat poslati sina
da brani i nju i domovinu.
Ova majka sada čezne
ne za jednim sinom,
nego za četirima sinovima.
Ona je „Majka Hrabrost“.

Nikolina Pavić, VIII.c

Naša draga Gospa za Hrvate moli

Nad Lijepom Našom
trobojnica vijori,
draga Gospa za Hrvate moli.
Vidjela je našu bol i suze,
kao Majka dala snagu
vojnicima našim
da nam nitko Hrvatsku ne uzme.
Hvala ti, Djevice, za pobjedu i mir,
nek` tvoje veliko srce bude utjeha
herojima svim.
Tebe smo, majko, molili,
slobodu i Hrvatsku ljubili.
Draga Majko, molim te još jedno
da čuvaš i neprijatelje naše
jer nama od poštenja i milosti,
nema ništa draže,
a srce naše Hrvatske kucat će još jače.

Mia Podgornik, VII.b

Moja domovina

Moja domovina ima srce,
Moja domovina ima dušu.
Moja domovina ima snagu,
Moja domovina ima ljubav.

Domovina to su ljudi,
To je more, to je polje.
Moja domovina Hrvatska.

Andro Antišić, VII.a



Ela Kraljević, VII.c

Moja domovina

Moja domovina
puna je hrvatskih rukotvorina.

Ona je uvijek uz nas bila,
kao majka dobra i mila.

Snažno se borila,
nikad se nije umorila.
Mi smo majku svoju branili,
u borbu Oca smo sa sobom vodili.

Neka u Gradu Heroju i Domovini vlada mir.

Pia Tomić, VII.a



Nina Bilušić, VII.c

Molitva

Kada imamo osjećaj da smo sami, trebamo moliti. Molitvom razgovaramo s Bogom. Bog nas uvijek sluša, uz nas je, uvijek će biti.

U životnim trenucima kada pomislimo da smo sami, treba se sjetiti da je On tu.

U tužnim danima mjeseca studenog kada se posebno sjećamo vukovarskih majki, koje i danas mole za svoju djecu, znamo da ih, Ti Bože, čuješ i daješ im utjehu.

Ema Mladinić, VI.a

Molitva

Bez obzira koliko dana, mjeseci ili godina prošlo, mi nikada nećemo zaboraviti vaše žrtvovanje za našu Hrvatsku i za Vukovar. Bez vas, dragi naši branitelji, ne bismo imali našu domovinu Hrvatsku i ne bismo uopće postojali kao narod. Veliko vam hvala.

Bože, čuvaj naše drage branitelje, budi im utjeha i pomoć u svemu. Bože, čuvaj obitelji naših branitelja. Budi im zaštita i pomoć.

Molimo te, čuvaj sve ljude ovoga svijeta i neka žive po tvojim zapovjedima u ljubavi i miru.

Petar Mladina, VII.b



Pia Tomić, VII.a

Na braniku Domovine moje

Mnogi kažu: „Vukovar je pao i brojne junake dao!”

Dika je i ponos svih Hrvata.

Uzdići se iz pepela i biti kao nekada,
od srebra do zlata.

Na braniku Domovine moje
mnogi su ostavili srce svoje.

Božidar Andrić, VI.a

Molitva za obitelji nestalih

Dragi Bože, pomози obiteljima koje nisu još pronašle svoje nestale,
neka nađu mir i utjehu u Tebi.

Duše poginulih za Domovinu neka uživaju u Kraljevstvu nebeskom.

Njihova smrt je svima nama donijela lijep život u slobodi, u svojoj
domovini.

Slava im u vjekove.

Amen.

Marko Kraljević, VIII.a



Nepoznati autor

Napokon sam posjetio Grad

Napokon sam posjetio Grad.
Teško i čudesno istovremeno,
osjetila se tuga, ali i radost.
Miješaju se prošlost i sadašnjost.

Svako mjesto priča svoju priču,
svaka priča ima svoju bol,
iza svake boli je osoba.
Svaka osoba nosi svoju tugu. Dostojanstveno.

Trpinjska cesta, groblje tenkova,
spomenik Blagi Zadri,
našem poznatom junaku. Tuga.
Vodotoranj, ožiljaka prepun,
rat se vidi u svakoj pori.

Pogled s njega isto priča svoju priču.
O ratu. O miru. O sreći. O nadi.
Spomen groblje i Ovčara,
pogled na polje bijelih križeva.
Svaki križ – bol u srcu.
Rat je, uistinu, najveće zlo.

Najviše dojmova donosi bolnica,
neizmjerena bol i tuga obuzima svakoga.

Hvala Bogu što je rat gotov.

Antonio Šaban, VIII.b

Molitvom Ti noćas šaljem svoj glas

Uz treptaj svijeće
molitvom Ti noćas
šaljem svoj glas
za sve drage ljude
koji su duboko u meni
ostavili trag.

Dubinom vjere,
molitvom šaljem ti svoj glas
dok mirno i tiho
u nebeskim visinama
oni snivaju svoj neobičan,
mirom protkan,
vječni san.

Josip Baraban, VIII.b

Naša lijepa

Naša lijepa, krasna domovina,
prošla je ono najgore.
Strah od gubitka života.

Naši hrabri branitelji
žrtvovali su se za nas,
za naš jezik, slobodu.

Zahvaljujem i molim se,
bez njih slobode ne bi bilo.

Maja Rakuljić, VIII.c



Marta Tomaš, VI.b



Toma Raos, VI.b

Njena krunica

Krunica joj je bila nada i spas. Tijekom svog života doživjela je mnogo patnje i boli. Čvrsto je držala krunicu i molila za neprijatelje. Njena je vjera bila snažna. Dok su njezini sinovi branili našu domovinu, ona je molila i čekala. Danima nije dobivala informacije o njima, bilo joj je teško, ali vjerovala je i bila hrabra. Kada je saznala da njezinih sinova više nema, unatoč velikoj patnji i boli, uzela je krunicu i molila za svoju djecu, ali i za neprijatelje. Za tu ženu, Katu Šoljić, možemo samo reći da je junakinja i jako hrabra hrvatska Majka.

Kiara Roguljić, VII.c

Njena krunica

Naša je Kata Šoljić sve svoje dala za nas, za Domovinu našu. Predala je svoje zlato za nas. Neki ne znaju tko je ona, a neke nije briga za nju. Na njihovom bih mjestu uzela krunicu i pomolila se za nju. U najgorim vremenima dok su joj sinovi umirali, ona nije odustajala od vjere i predala se, već se zahvaljivala Bogu i stalno molila noseći krunicu sa sobom. Krunica joj je pomagala u svemu.

Draga Kata Šoljić, neka tebe i tvoje sinove blagoslovi i čuva Bog. Ono što ste vi dali ovoj Domovini, malo tko bi se usudio. Zato vam hvala na svemu! Neka vas anđeli čuvaju i ljube gore na prekrasnome mjestu!

Nina Bilušić, VII.c



Frane Tomaš, VII.b

Od stoljeća sedmog tu Hrvati dišu

Od stoljeća sedmog tu Hrvati dišu,
na zemlji hrvatskoj povijest pišu.
O kraljevima, narodu hrabromu,
o ratovima proživljenim.

Posljednji je najteži i najveći, Domovinski.

Rat u kojemu je Vukovar pao,
rat u kojem je junak život dao.

Ne zaboravimo na žrtve te,
nastavimo disati i čuvati slobodu naše Hrvatske.

Lovre Žeravica

Od stoljeća sedmog tu Hrvati dišu
Hrvati ovdje od stoljeća sedmog dišu
i povijest svoju pišu...

Za svoj jezik i zemlju će se boriti,
ako ih tko dirne, neće se pokoriti.

Naši pradjedovi na put su pošli
i u ovaj zemaljski raj došli.

Ova zemlja od zlata je i svile,
za nju su se naše želje slile.

Naša povijest, puno priča,
mnogo legendi i otkrića!

Ivan Petričević, VI.a

Njena krunica

Kata Šoljić žena je koja je u Domovinskom ratu izgubila četiri sina. Preplavio ju je osjećaj tuge, straha i strepnje. Svakog je dana tugovala za svojim sinovima, ali vjera u Boga joj je pomogla. Svakodnevne molitve pomogle su joj da prebrodi tugu. Bog joj je pomogao i bio uz nju. Nije ju napuštao, ohrabrivao ju je svojim djelima koja je ona zatražila svojim molitvama. Za Katu Šoljić, majku hrabrosti, svi trebamo znati i diviti joj se.

Ria Čulić, VII.c

Od stoljeća sedmog tu Hrvati dišu...

Mnogi ne vide Hrvatsku kao što je mi vidimo. Ostali je vide kao lijepu malu državu s morem. No, mi je vidimo kao krvavu državu koja se predugo vremena borila za našu današnju slobodu.

Naše domoljublje, naši vojnici, naši vapaji i molitve izašli su na vidjelo kada smo zakoračili u taj rat za slobodu. Dugo smo se borili, mnogo, čak se i previše krvi prolilo za našu domovinu. Braniteljima, našim herojima, nije bilo važno hoće li se ozlijediti, hoće li ih mučiti, hoće li slomiti nogu, ruku, duh, hoće li umrijeti! Njima je srce kucalo za Hrvatsku. U rat su nosili slike svojih bližnjih i krunicu. Molitve im je Bog uslišao i danas imamo slobodu. Podnijeli su patnju, uzeli su taj veliki križ zbog svoje domovine. Kako im zahvaliti? Ne možemo nadoknaditi gubitak njihovim obiteljima, ne možemo ih vratiti, ali možemo moliti za njih. Možemo uputiti svoje molitve Bogu da ih nagradi rajem, da žive život vječni.

Nikada ih nećemo zaboraviti, uvijek ćemo ih se sjećati, heroji nikada ne umiru.

Mario Andrić, VI.a

Odakle crvena boja u stijegu Domovine moje?

Odakle crvena boja u stijegu Domovine moje?

Taj crveni val na zastavi moje zemlje Hrvatske predstavlja prolivenu krv branitelja naših koji su život dali da se ona vijori ponosno.

Crvena boja predstavlja ljubav, ljubav koju su imali oni koji su stali iza imena svoga naroda hrabro ga braneći od neprijatelja.

Ona predstavlja i hrabrost, hrabrost koju su imali oni koji su stajali na bojištu do samoga kraja.

Crvena boja je boja života svakog pojedinca, ona snagu koja je uložena za ostvareni mir.

Tu ljubav branitelja i dalje nosi vjetar kroz cijelu Hrvatsku i osjetimo je svaki put kada se naš stijeg zavijori.

Ta žarka boja, crvena, na stijegu našem ne stoji samo da čini stijeg dojmljivim, već s razlogom čuva čistoću duše moje domovine i plavetnilo njenog neba i mora. Svaka boja ima svoj razlog i značenje, a sve tri pozivaju na jedinstvo i kao da kažu: „Ujedini se ,narode moj hrvatski!“

Marijeta Zečić, VIII.a



Marko Kraljević, VIII.a

Odakle crvena boja u stijegu domovine moje

U Vukovar su otišli i svoju krv prolili
Kako bismo danas zastavom vijorili.

U Vukovar su otišli i svoju krv prolili
Kako bismo danas bili slobodni.

U Vukovar su otišli i svoju krv prolili
Da mi danas patnju ne bi osjetili.

Branitelji naši crvenu boju pamte kao nekadašnje granate,
Kao granate koje su ih ranile,
Kao granate koje su im dom raznijele.

Ali crvena boja ne znači ništa loše,
Ona simbolizira njihova srca što na vjetru vijore.

Nina Lozić VI.b

Pjesma o slobodi

Sloboda je žubor potoka

i cvrkut ptice u letu,

sloboda je duga na nebu

i kap kiše na dlanu.

Sloboda je sunce, mjesec

i zvijezda na nebu,

vjetar što puše

i snijeg što pada.

Sloboda je osmijeh na licu djeteta,

sloboda je ljubav majke.

Sloboda je sreća bez kraja.

Andro Antišić, VII.a



Nepoznati autor

Nepoznati autor



Majka Hrabrost

KATA ŠOLJIĆ

Kata Šoljić majka je četvero heroja, četvero ubijenih branitelja u Domovinskom ratu. Sinovi Kate Šoljić zvali su se Niko, Ivo, Mijo i Mato. Njen najstariji sin Niko ubijen je u Srijemskoj Mitrovici. Mijo je ubijen u Srijemskim Čakovcima, Ivo je nestao u proboju kraj Dunava, a Mato je ubijen u napadu na vojarnu.

Katino srce raspadalo se, komadić po komadić, za sinovima, ali vjera u Boga spasila ju je. Molila se i nikad nije pomislila da ih neće pronaći. Uvijek je imala krunicu u ruci i čvrsto ju držala jer, kako je i ona sama rekla, život ju nije mazio. Odrasla je u siromašnoj obitelji. Nije bila školovana, jedva se znala potpisati.

Ona je hrvatska Majka Hrabrost.

Petra Mlikotić, VII.c

Sloboda je...

Sloboda je letjeti kao ptica na nebu...

Sloboda je penjati se na visoke planine...

Sloboda je hrabra borba za svoju domovinu...

Sloboda je živjeti svaki trenutak kao proslavu...

Sloboda je Bogu hvala za to što nas je stvorio...

Sloboda je osmijeh na svakom licu...

Sloboda je mir u duši...

Kaja Kadić, VIII.b



Mia Podgornik, VII.b

Sloboda

Svuda je oko nas.
Mi u njoj - ona u nama.

Nevidljiva kada je obilna.
Skupocjena kad je nema.

Plaćena ljubavlju.
Plaćena mukom.
Plaćena krvlju heroja.

Rastemo u njoj.
Rastemo u slobodi.

Marta Pešut, VIII.a



Lucija Kujundžić, VIII.a

Sklapam ruke za Domovinu svoju

Bliži nam se Dan sjećanja na žrtve Vukovara i Škabrnje. Svaku večer kada idem spavati, pomolim se za svoju obitelj i Domovinu. Budem jako tužna kada čujem razne priče i pogledam dokumentarac o stradanjima u Domovinskom ratu. Pomolim se za sve branitelje i nevine žrtve koji su nam omogućili sretno djetinjstvo. Pomolim se za svu djecu koja su izgubila svoje roditelje i članove obitelji, za sve majke koje su izgubile svoju djecu i obitelj. Želim da im Bog i naše molitve daju snage da oprostite neprijateljima. Svaku večer zahvalim Bogu i braniteljima što su nam dali bezbrižno djetinjstvo. ♥

Petra Nazor, VI.a

Pjesma o slobodi

Za slobodom su težili,
za nju ginuli,
za nju se borili
naši hrabri branitelji.
Čovjek je slobodan
kad donosi vlastite odluke,
kad mu je savjest čista,
srce mirno
i puno ljubavi za druge.
I zato hvala našim braniteljima
što su nam podarili
slobodu.

Stela Ercegović VI.b

Vukovar, grad heroja

Vukovar, grad heroja,
Za kojeg su se ljudi
borili krvlju hrabro.
Oko čovjekovo zasuzilo je,
Vukovar pao je,
ali ljudi nisu.
Rat ih nije porazio.

Lovre Utrobičić, VII.b

Pričat ću o tebi, Domovino

Pričat ću o tebi, Domovino,
čak i ako nitko ne bude
slušao.

O tebi, Domovino,
pričat ću ja,
čak i ako nikoga ne zanima.

Ne sramim se tebe,
Domovino,
ponosna sam što sam tvoje
dijete!

Bruna Raos, VI.a

Vaši životi za naša djetinjstva

Branitelji naši,
hrabri i neustrašivi,
život svoj dali,
domovinu obranili.

Bez vas danas ne bismo imali
bezbrižno djetinjstvo.

Hvala vam što ste živote dali
da biste nas obranili.

Lovre Kraljević, VII.a



Franka Rakuljić, VII.c

Pričat ću o tebi, Domovino

Pričat ću o tebi, domovino.

Pričat ću o tvojoj povijesti,
pričat ću kako se nisi predala
u svim mukama bez oružja.

Pričat ću kako si na kraju pobijedila.

Pričat ću o Ovčari i Oluji,
nikad neću zaboraviti
koliku si žrtvu za mene podnijela.

Šime Juričev, VIII.a



Ema Mladinić, VI.a

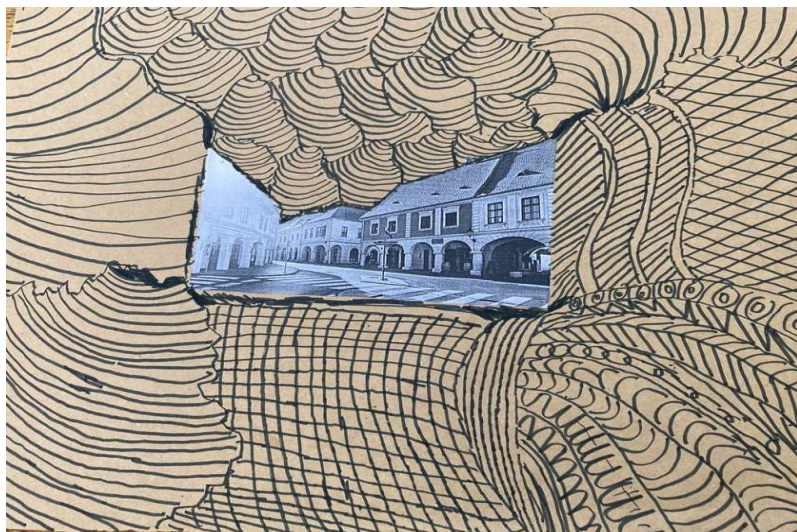
Beskrajnost slobode

Sloboda je beskrajnost, nešto što ti Bog daje na dar. Čovjek koji ima slobodu, bogat je čovjek. Svi smo rođeni slobodni, ali nam život često nameće prilike koje nam ograničavaju slobodu. Svaki čovjek ima pravo na slobodu i nitko mu je ne smije oduzeti. Sloboda postoji i svugdje je oko nas. Oduzeti nekome slobodu najveći je zločin. Zabraniti nekome nešto što je važno za život ili mu nametnuti svoje mišljenje, a njegovo ne uvažavati, također je oduzimanje slobode. Sloboda je mogućnost raditi ono što nas čini sretnima i zadovoljnima.



Nepoznati autor

Korina Pivac, VIII.c



Ivan Petričević, VI.a

Sklapam ruke za Domovinu svoju

Dragi Bože, hvala Ti što si uslišao naše molitve za hrvatske branitelje. Primi ih u svoje Kraljevstvo jer su zaslužili. Bez njih ne bi bilo naše domovine Hrvatske. Kroz pakao rata već su prošli, zato ih primi k Sebi. Primi i našeg prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana koji je pridonio stvaranju samostalne Republike Hrvatske.

Molim te, Bože, dovoljno smo muke proživjeli od 1991. do 1995., neka ne bude više nikakvih ratova ni mržnje. Zlo je prijetnja ovom svijetu, Bože, molim Te, čuvaj nam Hrvatsku, moj dragi i topli dom. Amen.

Srećko Puljić VIII.a

Slava im

Kad pišem o Vukovaru, tuga me hvata
jer mi pred očima dolaze slike rata.

Taj rat davno je bio,
more života odnio.

Dan sjećanja nikad zaboraviti se neće,
za mnoge dan je tuge i žalosti,
ali i vječne sreće.

Slava im!

Toma Raos VI.b

Sklapam ruke za Domovinu svoju

Svaku večer sklopim ruke
i zahvaljujem Bogu
što imam
Domovinu svoju.

Onu za koju su se
suze niz obraz lile,
koju smo znojem i krvlju izborili.
Onu jedinu koju imamo.

Branitelju hrabri,
moj život u tvojim je rukama bio.
Danas svoje
sklapam za tebe.

Ela Šerlija, VII.a

...sokolovi krilima natkrilili Grad...

Zamišljam svaku majku kao hrabru osobu, kao najbolji primjer djeci, svima.

Majka, i kad joj je teško, mora biti čvrsta, jaka za svoju djecu.

Kad je dijete obeshrabreno i povrijeđeno, majka je kao stijena, stoji uz njega.

Svaka majka svoje dijete čuva i nosi u sebi devet mjeseci.

Kata Šoljić pod srcem svojim ćutila je otkucaje svojih čeda.

Ona je simbol trpljenja i podnošenja ljudske tuge i žalosti zbog gubitka četiriju sokolova.

A oni, krilima su natkrilili Vukovar braneći Domovinu.

Mi molimo, a oni SVIJETLE svjetlošću svetom.

I Hrvatsku majkom našom nazvati možemo.

Ona je za nas stijena na kojoj odrastamo.

U našim mislima prošlost se budi, jaka je,

ne kao najljepša uspomena, njena snaga izbija iz sokolovih krila.

A mi, ostanimo hrabri i čvrsti baš kao majke naše:

kao majka Kata i majka Domovina.

Nina Matković VIII.b



Lana Vuković, VIII.a

Srce Hrvatske

Srce je Hrvatske naš narod
i žrtva koju su branitelji poklonili
budućim naraštajima.

Bez te žrtve ni mene ne bi bilo.
Krv nevinih ljudi tekla je iz srca Hrvatske,
a mala djeca i preplašene žene
sa strahom su gledale.

Budimo zahvalni na onom što imamo.

Jure Matijević, VII.a



Marko Gašić, VIII.b

Srce Hrvatske

Vukovar i vukovarske obitelji doživjele su mnogo nezamislivih događaja. Mnogo mladih i starih umrlo je, a nisu to zaslužili. Sada je Vukovar obnovljen pa se ne vidi sav taj strah i tuga koja je nekad vladala ulicama.

Svake se godine svi u cijeloj Hrvatskoj sjećamo toga vremena. Ljudi odlaze u Vukovar zapaliti svijeću svojim voljenima koji su izgubili život boreći se za Vukovar. S pravom se kaže da je Vukovar srce Hrvatske jer mnogi, kada se spomene Republika Hrvatska, pomisle na Vukovar.

Leonarda Raos, VIII.a

Škabrnja i Vukovar svetinje naše

Domovino moja, predivna i lijepa

Bila si puna tuge, razaranja i boli.

Mladi momci živote dali

da bi mi na noge stali.

Čuvaju nas branitelji naši

s nebeskih visina.

Neka gori svjetlo

vječne domovine Hrvatske.

Škabrnja i Vukovar, svetinje naše.

Viktoria Skender, VI.b

Srce Hrvatsko

U srcu gotovo svakog Hrvata nalazi se ljubav i poštovanje prema Domovini. S tom ljubavlju i poštovanjem se rađamo, s godinama stječemo odgovornost i počinjemo shvaćati koliko je sloboda zapravo bitna.

Tako su prošlog stoljeća, naši velikodušni vojnici odlučili braniti našu domovinu Hrvatsku. No, nisu tako lako došli do slobode, slobode naše domovine Hrvatske. Puno krvi i suza proliveno je za ovo naše hrvatsko tlo. Bilo je teško, ali nisu odustajali, branili su Lijepu Našu i hrabro se borili. Neki od njih darovali su najviše, postali su pokošeno sijeno, travka koju je vjetar odnio da bismo mi mogli živjeti u slobodi. Na tome im moramo biti vječno zahvalni. Osim zarobljenih i mučenih ljudi, najveću bol i patnju osjetile su njihove obitelji. Jako mnogo ljudi ostalo bez svojih najmilijih podnoseći bol s vjerom i u vjeri. Tinjala je nada da će jednoga dana opet vidjeti svoje bližnje, držala ih je na životu, sam Bog bio je njihova potpora.

Najbolji primjer nam je Šoljić Kata, majka hrabrosti, ponos svih nas Hrvata. Nju život nije mazio, rađajući i odgajajući šestero djece, četiri sina i dvije kćeri, nije znala da život tek počinje plesti za nju novu, neizrecivu bol. Sva su četvorica sinova i zet darovali svoje živote za slobodu i obranu svoje domovine Hrvatske. Bila je na rubu života, ali Bog ju je spasio, imao je drugačiji plan za nju. Kroz život pratile su je bol, patnja i usamljenost, no Bog i njeni sinovi cijelo su vrijeme bili uz nju. I tako je u 86. godini stalo srce Šoljić Kati, našem ponosu i simbolu hrabrosti. Ona je sada na nekom boljem mjestu, skupa sa svojim sinovima, našim hrabrim vojnicima. Njeno srce bijaše veliko kao što je veliko SRCE HRVATSKO koje nosimo svi mi Hrvati.

Jedna je domovina Hrvatska, trebamo biti ponosni. Neka u svima nama kucaju zajedno srca dva: Katino i ono drage nam domovine Hrvatske!

Ivana Naranča VII.c.

Stoji grad

Stoji slomljen
i srušen dane broji.

Uvijek ponosan
kao plamen gori.

Rat neka se nikad
ne ponovi.
Tugu zamjeni srećom,
rane zacijeli.

Taj herojski grad
nikad nadu ne gubi.
Taj herojski grad stoji i
nikad se predati neće.

Petra Kadić, VII.a

Vaši životi za naša djetinjstva

Domovinu su moju branili hrabri ljudi koji su darovali svoj život za Hrvatsku. Vjekovima se čekala slobodna Hrvatska pa se hrvatski narod odlučio izboriti za slobodu u Domovinskom ratu. Zbog njih je moje djetinjstvo sretno i bezbrižno, dali su svoj život kako bismo mi danas rasli u slobodi.

Marina Marčić, VII.a

Srce za Vukovar

Hrvatska je zemlja nastala iz krvi i želje.

Junačko hrvatsko srce u svim braniteljima je kucalo.

Ljubav za domovinu bila je veća od straha i smrti.

Njihovo srce kuca i u svima nama koji volimo naš narod, jezik i Domovinu.

Hrvatsko srce, iako ranjeno, nikad kucati stalo nije, u slobodnoj zemlji Hrvatskoj ono i dalje bije.

David Ćurković, VII.b



Nepoznati autor

Utjeha

Nisam osjetio tvoju bol dok se zbivao rat,
ali sam čuo priče starijih kako je bilo tad.
Kao i svake godine tužan sam na taj dan.

Nakon toliko godina, bol nije manja
jer se sjetim svih tih ljudi, strašnih stradanja.

Nakon rata Vukovar je ostao,
Grad Heroj je postao.
Sjećamo se toga dana rado,
i branitelja do kojih nam je stalo.

Petar Nazor, VIII.a

Pjesma o slobodi

Sloboda je pustolovina.
Sloboda je put bez granica.
Sloboda je vječno svjetlo.
Sloboda je osjećaj živosti.
Sloboda je ljubav.
Slobodu svatko zaslužuje.
Sloboda je put u svijetlu budućnost.
Sloboda je ono što nam treba.
Hvala našim braniteljima koji su duše i tijela dali za tu Slobodu.

Klara Ercegović, VII.b



Marija Delić, VIII.b

Pjesma za slobodu

Grad na Dunavu
Veselo vijori
Dok nisu došli oni.
Uništili našu slobodu,
Zaprijetili našem narodu.

Branitelji naši nisu se dali,
Za slobodu nikad nisu posustajali.
Nakon mnogo muke ostvarili su svoj cilj:
VUKOVAR OSLOBODILI!

Aurora Ercegović, VII.b

Vukovar, grad heroja

Vukovare grade heroja,
prošao si puno patnje i boli,
ali znaj, cijela Hrvatska te voli.
Naši branitelji žrtvovali su svoj život
da bi spasili našu domovinu.
Budimo im zahvalni
jer bez njih mi danas ne bi imali
svoju Hrvatsku!

Paula Stipetić, VII.b

Vukovar

Vukovare, grade heroja,
toliko boli i tuge si podnio,
ali na kraju si pobijedio.

Tvoje rijeke zaboraviti neće
koliko krvi one su odnijele.

Sve će polako postati bolje
jer tu žive ljudi dobre volje.

Josipa Baraban, VIII.b

Vukovar

Vukovar je grad hrabrosti i ponosa,
ponosni smo mi
što smo ga obranili.
Prolivena krv naših vojnika
i hrvatskih stanovnika
donijela je pobjedu.
Naš je grad spašen
i ostat će naš
dok mi vjerujemo u spas.

Lara Sudić, VI.b



Nepoznati autor

Vukovar

Kada kažem Vukovar, ne pomislim samo na žrtve poginule u Domovinskom ratu, pomislim na djecu koja su postala siročići, na djecu koju su ubili. Pomislim i na majke i bake koje i dan danas oplakuju svoju djecu i muževe. Vukovar se hrabro borio i nije dopustio neprijatelju da osvoji našu državu, našu Hrvatsku. Nikada nećemo zaboraviti Vukovar, naš grad heroja jer heroji se nikada ne zaboravljaju.

Lucija Vuković, VI.a

Vukovar je grad heroja

Grad koji je ostao čvrsto stajati unatoč napadima, bombama i granatama. Ostao je stajati jer su naši branitelji dali svoje živote u obrani da bismo mi danas imali slobodnu državu i mir.

Dana 18. studenog sjećamo se Vukovara i naših heroja, Škabrnje i svih žrtava Domovinskog rata. Svi tada moramo odati počast gradu heroju, žrtvama i našim braniteljima upaliti svijeću.

Nikad ne smijemo zaboraviti Vukovar, uvijek moramo biti zahvalni našim braniteljima, nikad više ne smijemo dopustiti da se rat ponovi.

Vodotoranj stoji uspravno, na njemu se vijori hrvatska zastava, mi budimo ponosni na grad heroja, uvijek ga spominjimo, nikad ne zaboravimo.

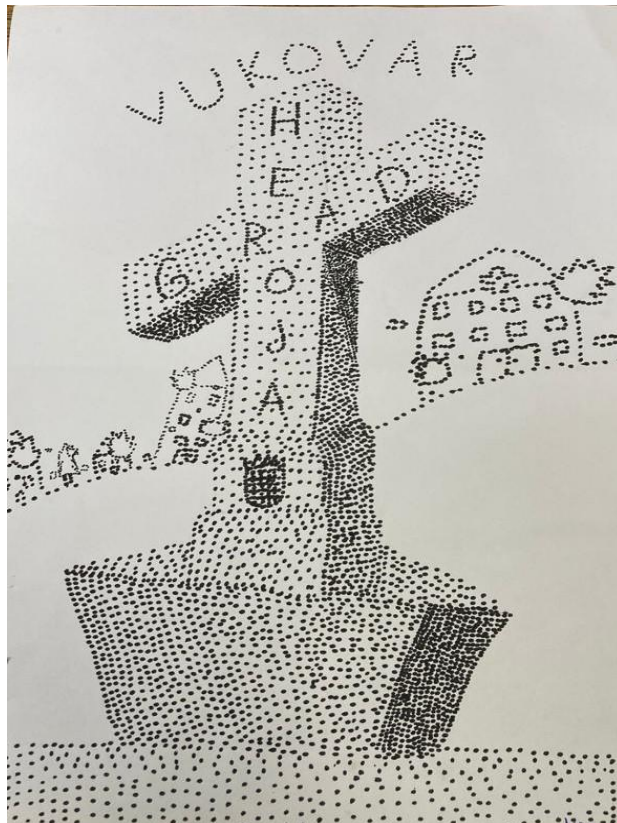
Petar Dragošević, VI.b

Za nas nisu nikada izgubili

Vukovar je grad naš,
za njega su se borili,
neki život izgubili,
ali nama u srcu ostali.

Branitelji u rovove skočili,
neprijatelji vodotoranj srušili,
puške u ruku uzeli,
za nas nisu nikad izgubili.

Frane Spain, VI.b



Marina Marčić, VII.a

Dika svih Hrvata

Mnogi kažu:

"Vukovar je pao
i brojne junake dao!"

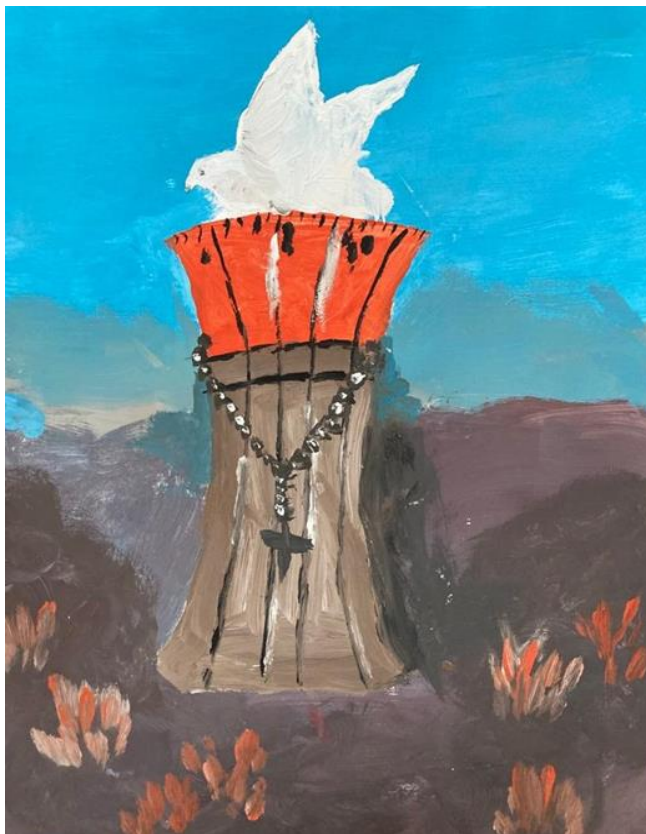
Dika je i ponos svih Hrvata.

Uzdići će se

iz pepela

bit će kao nekada -
od srebra i od zlata.

Naomi Estera Grubiša, V.b



Aurora Ercegović, VII.b

Grad heroja

O, Vukovare grade,
ti si kao stijena,
tako čvrsta, puna heroja.

Imao si mudre i snažne ljude
koji su bili ponos grada.

Sada ih nema,
a nama će biti uspomena vječna.

O, Vukovare grade,
uvijek si bio ponos i dika.
uvijek si se odupirao
dok te tuđinac dira.

Sa svojim mislima
i mukama nisi bio sam,
uvijek te pratila molitva
svih nas.

Danica Karaman, V.b

Grad heroja

Vukovar je pao,
taj grad divni
brojne je živote dao.
O, Vukovare grade divni,
o tebi i danas govore svi.
U sjećanju svih nas ćeš ostati.
Ti si naš ponos,
nikada te nećemo zaboraviti.

Monika Nazor, V.b



Nepoznati autor

Sklapam ruke za tebe, Domovino

Molim za svoju domovinu,

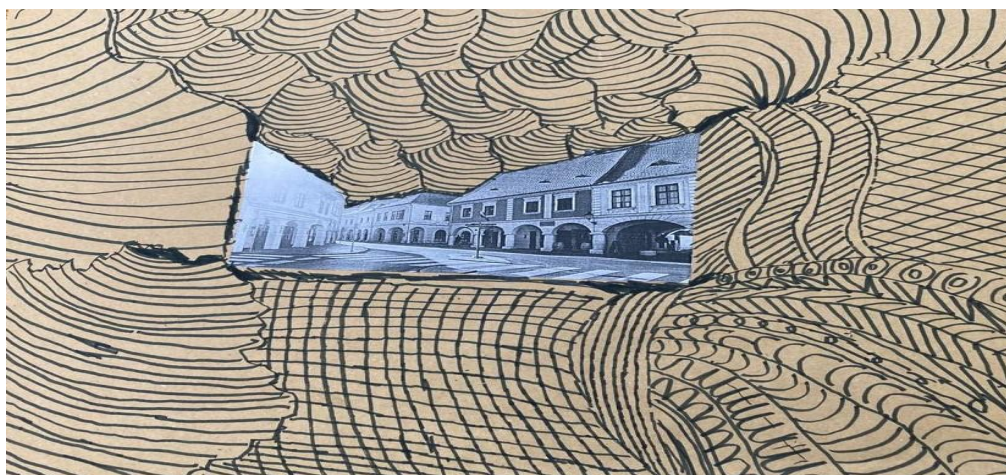
svaki dan i večer.

Molim za sve gradove,

sela, naselja i sve njene ljepote.

Volimo svoju Domovinu!

Mia Vuković, VI.a



Nepoznati autor

Svijeća gori

Znate kako kažu: „Svjetlo se nikada neće ugasi.“

Baš kao ni svjetlo Vukovara.

On će sjati zato što se svjetlo hrabrosti i pobjede

nikada ne gasi.

Svjetlo Vukovara sja kao sunce nakon kiše,

sjat će svjetlo kao vatra u znak pobjede za Vukovar.

Jure Tomaš, V.b

Volim Vukovar

Vukovar, grad na Dunavu,
ljepotu njegovu opisati je teško.

Svatko se sjeća kada je tvoje ime palo,
ali se s potporom heroja brzo uzdiglo.

Volim Vukovar i njegovu rijeku zelenu,
volim ljude koji žive u njemu.

O Vukovare, heroja grade,
ponos si Hrvatske naše.

Vukovare, najbolji si ti,
vole te Hrvati svi!

Leticija Čaljkušić, V.b



Marta Klarić, VII.b

Veliki grad

Iz pepela si niknuo i svima glasno viknuo:
„Sloboda je lijepa, ali puna grijeha!“

Prošao si puno patnje
koje ljudi trajno pamte,
heroje si nam mnoge dao
da Hrvatskoj život ne bi stao.

Kolona sjećanja zahvalno ti šalje
da mir dugo, dugo potraje.

Vodotoranj uspravno stoji ,
braniteljima ljubav kroji.

Veliki grade, puno ti hvala,
svoju ljubav tebi bih dala.

Mia Čopac, V.b



Nepoznati autor

Grad uzdignutog čela

Danas naš grad heroja,
koji nam je slobodu dao,
ponovo se uzdigao,
ponovo se rodio iz pepela i dima.
Nikad nije pao!

Danas, Vukovar grad,
uzdignutog čela,
slobodno i ponosno diše,
njegovo je sveto ime.

Svugdje se o njemu s ponosom priča
sa zlatnim slovima njegovo se ime piše.

I sada želim da svi znaju:
Vukovar će uvijek biti
ponos i dika Hrvata!
Grad pokraj Dunava!

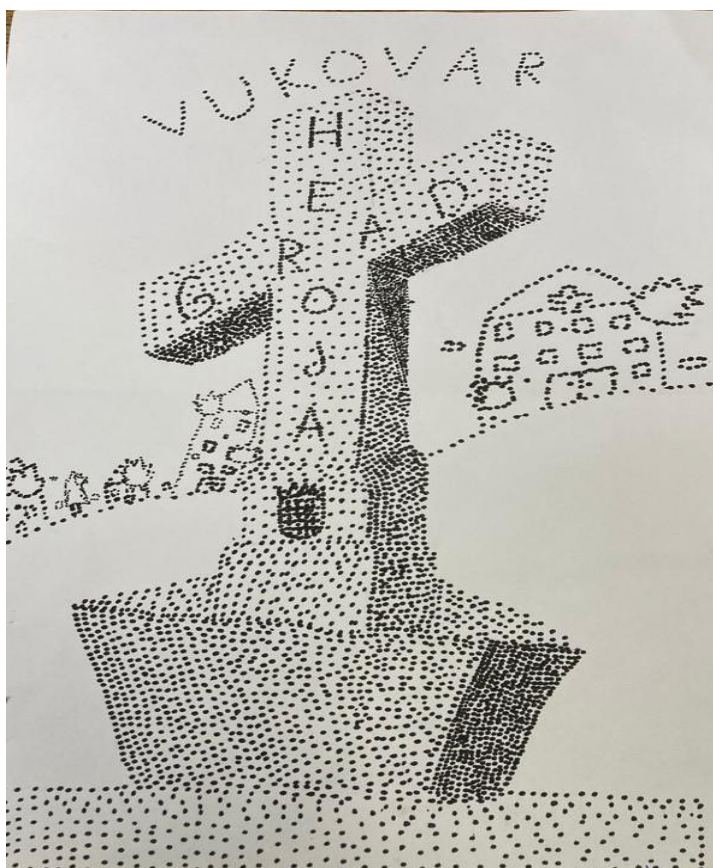
Sara Skender, V.b

Vukovar naš

Ponosno si svoje srce na dlanu dao,
u nijednoj bitci nisi pao.
Ranjen mnogo puta si bio,
ali odustati nikad nisi htio.
Suze su naše za tobom tekle,
tvoje rane su nas duboko pekle.
Heroj si bio i heroj ćeš uvijek biti,
svaki dan ponosni na tebe i to ne želimo kriti.

Vukovar naš!

Marija Pivčević, V.b



Marina Marčić, VII.a

Vukovar grad

Vukovar grad kao heroj stoji,
nikog i ničeg se ne boji.

Tuđe snage srušit su ga htjele,
ali nisu uspjele.

Mnoge žrtve za njega su pale
i život mu dale.

Vječno živi, ti herojski grade,
neka cijeli svijet za tebe znade.

Lena Ebertowski, V.b

Nekad i sad

U Vukovaru samo tuga,
tlo je puno luga.
Čuje se plač,
ali mi nećemo predati mač.

Zbog tebe, Vukovare, plače i cvijet,
moli ti se cijeli svijet.

Vani vlada tuča,
u Vukovaru niti jedna kuća.

Pada kiša,
muzika je sve tiša.

Ali sad je sve stalo,
sve loše u vodu palo.
Pomolimo se Bogu svome,
zahvalimo na daru tome.

U našim srcima svijeća gori
jer se s tobom nitko ne bori.

Svi pjevamo glasnije,
naše zajedništvo je snažnije.

Iva Kadić, V.b



Ela Kraljević, VII.c

Svijeća gori

I ove godine zapalit ću svijeću
nikada odustati neću.

O Vukovaru pričala mi mama
da je jedna djevojčica ostala sama.

U kaputiću ona je bila
i mnoge suze prolila.

Majke i djeca iz pakla rata su pobjegli,
a njihovi muževi i očevi se borili.

Za slobodu krv su prolili
i mir donijeli.

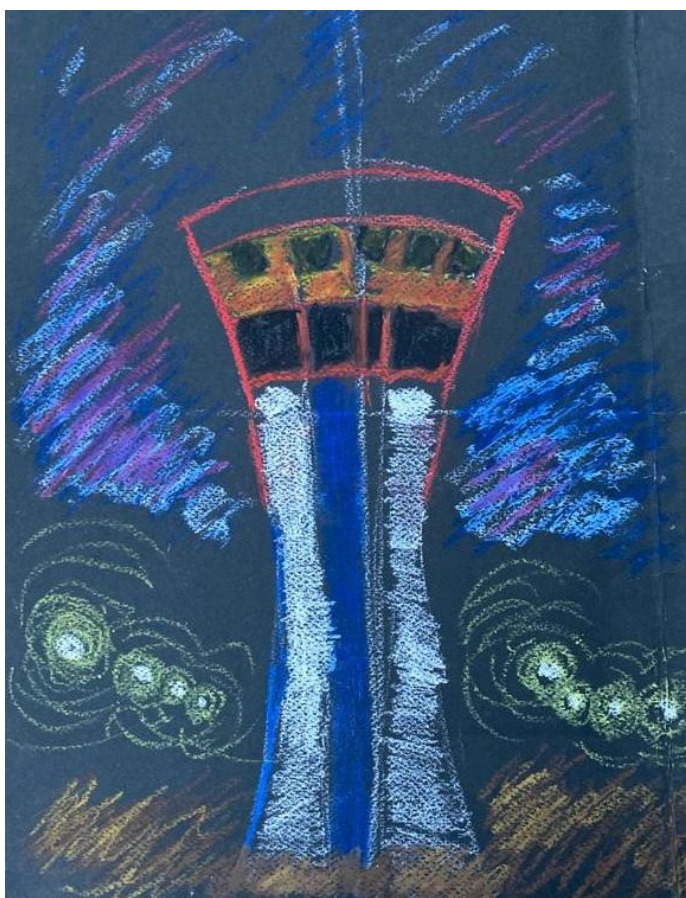
Sada više nema rata
na radost svih Hrvata.

Danas grad heroja na Dunavu mirno stoji
i više ničeg se ne boji.

Andrea Lučić, V.b



Marta Skopljak, VIII. b



Paula Stipetić, VI.b

Grad heroja

Vukovare, grade divni,
o tebi su mnogi stihovi pisani.

O tebi mnogi pričaju
i Domovinskog rata se prisjećaju.

O tebi govore mame i tate,
učiteljice, djedovi i bake.

Tvoje ime će se uvijek spominjati
i u srcima nositi.

Kroz velike nevolje si prošao
i mnogo toga pretrpio.

Neprijatelji su te okupirali,
a heroji oslobodili.

Naš si ponos i naša dika,
voli te cijela Hrvatska.

Andrea Lučić, V.b

Svijeća gori

U studenom mjesecu kada zahladi,
tužna sjećanja naviru u starih i mladih.

Svaki Hrvat s emocijom se bori
dok u domu svijeća gori!

Uspomena na Vukovar,
koji je nedavno razrušen bio,
boli.

Poput feniksa iz pepela se rodio,
postao simbol hrabrosti i slobode
kojim se svi pošteni ljudi vode.

I bit će opet lijep i bogat grad
kakav je bio nekad.

Zauvijek u srcima svijeća nek` gori,
nikad da se zaboravi.

Luna Zemunik, V.b

Srce za domovinu

Hrabro nam stoj,
naša ponosna domovino,
tvoj te hrvatski narod čuva i voli.
Domovino, izbaci svojom silom
sve lažne pohlepne uljeze.
Nek` ostanu čvrste tvoje dubine,
obale snova i novo svitanje.
Plavo nebo nek` obasja tugu.
Zlatna polja nek` rasvijetle svu tamu.

Mia Buljević, VII.a



Tea Švragulja, VII.b

I more priča o hrabrosti vašoj

Junaci naši, otkada vas nema
i more priča o vašoj hrabrosti.

Svaka šuma, pa čak i duša.

Svaka kuća koja zbog vas metka nije primila.

Niste spasili samo dosta kuća nego i duša u zemlji našoj.

Sada vaše duše svaku večer blistaju i
obasjavaju grad Vukovar.

U čast vama molimo se i zahvaljujemo.

Živio grad Vukovar!

Filip Petrina, VII.a



Nepoznati autor

Lice Hrvatske

Lice Hrvatske vidim

kad se djeca igraju.

Lice Hrvatske vidim

u pogledu starca.

Lice Hrvatske vidim

u trudu radnika.

Lice Hrvatske vidim

u brizi majke.

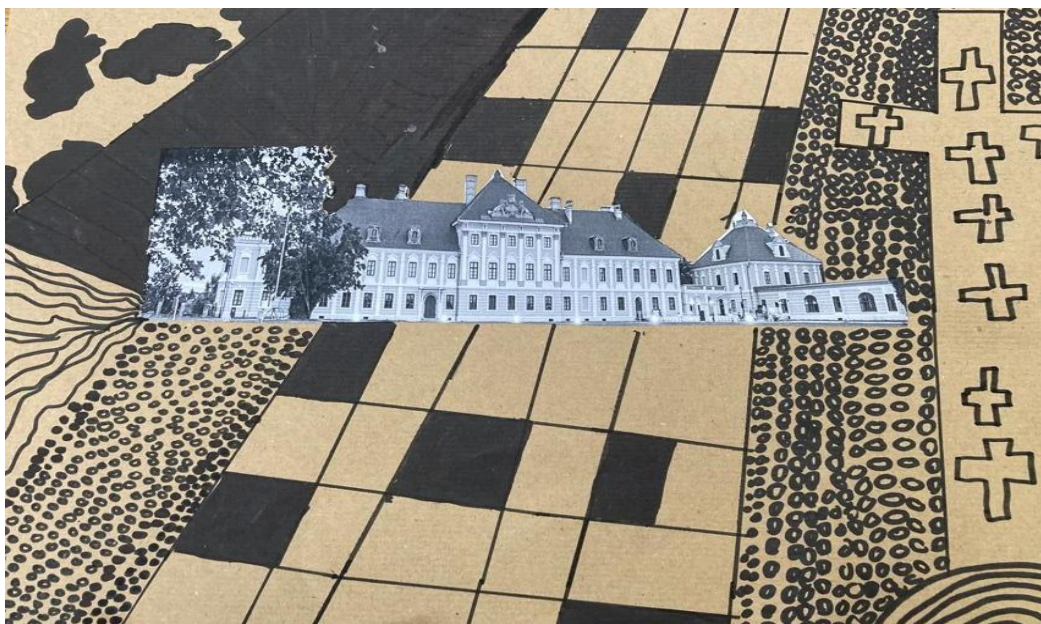
Čvrsti zagrljaj moga oca

dok mi pokazuje sve ljepote

ove moje domovine,

to je lice Hrvatske.

Jure Matijević, VII.a



Luka Lažeta, VI.a



Toni Vitić, VI.b



Lara Sudić, VI. b



Lovre Utrobičić, VII. b